

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 16/2018-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 6 Nt 2/2017 z 29. marca 2017 a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Tos 47/2017 z 22. júna 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 Nt 2/2017 z 29. marca 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Tos 47/2017 z 22. júna 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

2. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že okresný súd a krajský súd napadnutými uzneseniami zamietli jeho návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci sťažovateľa

vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 4 T 53/2014 s odôvodnením, že nezistili prítomnosť podmienok obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, keďže nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 13/2013, na ktorý sa odvolával sťažovateľ, nemožno považovať za novú skutočnosť alebo dôkaz skôr neznámy.

2.1 Sťažovateľ namieta porušenie označeného práva na súdnu ochranu napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu z dôvodov, že:

a) všeobecné sudy nerešpektovali názor ústavného súdu ako prameň práva vyjadrený v náleze ústavného súdu,

b) napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu sú svojvoľné, narúšajú rovnosť v konaní a právnu istotu, keďže nerešpektujú zákonnú dikciu § 41b ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“),

c) napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu sú v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 44/2013, bod I.

3. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd nálezom rozhodol o porušení ním označeného práva napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu, napadnuté uznesenia zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Bez potreby uvádzania obširných doktrinálnych záverov k označenému právu na súdnu ochranu alebo vyčerpávajúceho citovania odôvodnenia napadnutých uznesení okresného súdu a krajského súdu ústavný súd poukazuje, že pokiaľ sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu mu bolo doručené 18. augusta 2017, potom je jeho sťažnosť oneskorená v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia). Sťažovateľ tak mohol podať proti napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažnosť najneskôr 18. októbra 2017. Sťažnosť podal na poštovú prepravu 12. decembra 2017.

5.1 Z toho dôvodu je potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2018